

Personages

Lesbina	sopraan
Eurilda	mezzosopraan
Frisellino	tenor
Mastricco	bariton
Lindoro	bariton

Akte 1

Op het vissersplein

Lesbina + Frisellino: Eindelijk, eindelijk mogen wij weer vissen!

Maanden moesten wij het missen.

Tijd die dooie boel weer op te frissen.

Als je hier geen vis mag slachten krijg je klachten,

Want zo buiten het seizoen

Is in dit dorp geen moer te doen,

Behalve wachten.

Beetje bij beetje verval je in sombere gedachten.

Onze pittoreske bibliotheek sloot vorig jaar de poort,

En de discotheek heeft van de week voor het laatst de nachtrust verstoord.

Er valt hier niets meer te spelen,

Geen vertier, zelfs geen bordelen. Enkel makrelen.

Dat gaat vervelen.

Naar publiek:

Dank u, ja dank u dat we dit met u mochten delen.

Lesbina af

Frisellino: Ik ben m'n hele leven verliefd op haar gebleven,
Ik ben en blijf de sjaak.

Ik was een jaar of zeven, wou haar mijn speelgoed geven,

Maar tot mijn spijt liep deze zaak ogenblikkelijk spaak.

Zij sloeg mij op mijn kaak.

Die rechtse hoek was goed raak.

Ik gaf zowat het leven, zij lachte vol leedvermaak.

Die klap was krachtig, zo oppermachtig,

Hij was reusachtig, en niet halfslachtig.

Dus sinds die zondag dat zij mijn voortand heeft gebroken,

Is in mijn hart een stille liefde ontloken.

Sindsdien is heel mijn streven, al is 't met angst en beven

Aan deze zaak vergeven.

Op een dag neemt Amor zoetjes wraak:

Als ik maar niet verzaak, geen domme fouten maak,

Sla ik haar aan de haak.

Ik was zo'n veertien jaar, ik vroeg haar heel eerbaar en gedwee

Naar zo een brugklasfeestje mee. Toen zei zij zonneklaar:

"Nee!" "Nee!"

Zij zei het prachtig, niet zo omslachtig,

Ook niet krampachtig, maar heel daadkrachtig.
Dus heel geduldig bewerkte ik haar met een sterk betoog.
Zij luisterde aandachtig, toen ging haar hand omhoog.
Zij sloeg mij op mijn oog. Waarbij mijn bril verhoog.
Maar deze vuistslag zorgde niet dat mijn hoop vervloog!

Ik ben veerkrachtig, ik zweer waarachtig,
Da'k haar bemachtig, al word ik tachtig.
Ik blijf het proberen totdat zij mij wil.
En als iemand gaat beweren dat ik me laat duperen,
Dat ik mijn tijd aan haar verspil, en haar bekijk door een roze bril,
Dan maakt dat geen verschil, want deze meid is chill, en weet goed wat zij wil

Lesbina op

Lesbina: Ach, wat moet ik toch met m'n leven, ja ik heb echt geen flauw idee.
Het hangt al even op half zeven, het zit echt niet mee.
Ik zit al jaren lang te balen tussen kokkels en garnalen,
Tussen tong en zalmfilet.
Je kan hier voorgoed verdwalen tussen elften, tussen alen,
Tussen schubben, tussen schalen, jeminee. Niet oké. t'Is ach en wee.
Ja, ik mis hier de sociale interactie in dranklokalen, da's passé.
Adieu mijn bruin café, vaarwel, tabé.

In de liefde blijf ik maar falen, nooit eens dat ik mijn hart verloor.
Ach, voor een pientere femme fatale zonder rivalen
Die niet zwichten wil voor 't modale, valt er hier geen eer te behalen.
Echt, hier zit je op een dood spoor.
Maar 'k heb een minnaar, een loyale, ik weet dat ik hem bekoor.
Al sinds wij elkaars speelgoed stalen is dat joch volkomen smoor.
Frisellino...
Maar ik krijg signalen waar ik me buitengewoon aan stoer.
Hij verwacht een doodnormale, brave vissersvrouw binnen te halen, stel je voor!
Frisellino!
Laat hem maar dwalen. Als hij mijn leven wil bepalen,
Als hij ooit verwacht dat ik hem op een dag toebehoor,
Dan sla ik hem op zijn oor.
Ja, dan krijgt hij't echt wel door.

Eurilda op

Eurilda: Jezus mina! Hoor eens Lesbina,
Wat jij hier beweert is heel erg egoïstisch.
Lesbina: 'k Heb je niet verstaan, zei je daar "realistisch"?
Eurilda: Hij is smoorverliefd, je bent gewoon sadistisch.
Lesbina: Ach m'n lieve kind, wat heerlijk moralistisch.
Eurilda: Jij bent zo narcistisch, materialistisch, erg nihilistisch en opportunistisch.
Lesbina: Wanneer houdt dat kind haar mond/
Eurilda: dat is fout, 't is een affront.
Eurilda: Hou op met anderen te duperen.
Lesbina: Meisje jij bent in de grond...
Eurilda: Ga toch lekker emigreren.
Lesbina: In je hoofd niet heel gezond.

Eurilda en Lesbina: Wat kan die vrouw me toch irriteren!
Stuk verdriet, zak toch in de.....

Lesbina af

Zij is vreselijk ordinair van geest, maar toch altijd populair geweest.
Zelf was ik meer een paria, nog erger dan Dikke Daria,
Die helaas een voortand miste, en hoorbaar sliste.
Een kind op school is vaak een angstig beest. Mijn tijd daar was niet echt een groot feest.
Maar al vroeg heb ik mijn woede ingebed. Mij voor de zwakke broeders ingezet.
Ik bid niet tot een God of de Heilige Geest, mijn redding is het internet.
Daar word ik gerespecteerd en zelfs gevreesd.

Als jonge meid strijd ik synchroon op laptop en op telefoon.
En let op: zie ik op mijn scherm een grove schending, en wordt die hot of trending,
Dan zet ik dit thema, vol ernst, maar met een leuke wending,
Meteen in mijn publiek toegankelijke actieschema.
Mijn planning volgt een strak stramien, en elke ramp krijgt minimaal een minuut of tien.

Mastricco op

Mastricco: Ach, dit komt heel ongelegen, want we moeten het plein nog vegen,
En de laatste vangst nog wegen!
Als ik als havenmeester niet zo goed op de zaakjes had gelet,
Viste het hele dorp nu samen achter 't net.
Niemand doet zijn werk gedegen, oh ik kan er niet meer tegen,
Ja straks kan men mij verplegen, is het zorgcircuit aan zet.
Dan lig ik doorgedraaid in bed, met een valiumtablet, of een dwangbuis of korset.

Mijn stagiaire had verzwegen dat zij een aanvraag had gekregen voor een bezoek van hoger
wege.
Hoe hij heette was zij even kwijt, haar hersentjes werken traag.
Maar het was wel een hoogwaardigheid, en hij kwam vandaag.
Toen ik daarop met een glas smeeet, keek zij eerste nog wat verlegen,
Maar met wat ik met haar tas deed zat zij duidelijk in haar maag,
Want ik ontving na krap een uur vragen over "angstcultuur" van instanties uit Den Haag.

Doch ik laat me niet chanteren!
Ik zal, voor we ons blameren, heel het dorp mobiliseren.
Hopelijk is die onbekende zo'n fijne zakenman met geld,
Want met onze financiën is het beroerd gesteld.
Ja, straks wil hij investeren, ik zal flink met stroop gaan smeren,
Hem fêteren en charmeren, lachen om elke grap, die hij vertelt.
En, wie weet, na krap een uur, zijn er centen voor de schuur,
Kan de partytent worden besteld!

Lindoro komt aan met de boot

Lindoro: Luitjes! Tof dat u gekomen bent naar dit inclusieve dorpsevent.
't Wordt een primo overlegmoment!
Ik ga de missie hier niet verwarren, wil relaxed, holistisch sparren.
Zonder stress en confrontatie, zonder één stukje irritatie.
Maar gericht op innovatie.

Sta mij toe, dames en heren, hier wat info te parkeren.
Later zal ik de follow-up in wat bi-la's initië——

Wordt onderbroken door Masticco

Masticco: Excellentie, met clementie, mag ik deze eloquentie onbehouden onderbreken?
Van de woorden die ik hoorde heb ik geen ene moer begrepen.

Lindoro: Geen probleem mijn schattig vissersmanneke.
Dan zal ik voortaan simpel met jou spreken in de taal van Jip en Janneke:
Mijn tuf-tuf is blijven steken in vieze sloot,
Daarom kom ik nu per boot, heb leuk verhaal voor klein en groot.

Masticco: Excuseer dat ik alweer interrumpeer, maar 'k had een heel beleefd verzoekje:
Spreek uw taal maar weer normaal, want anders doe'k het in mijn broekje.
Maar ik wilde u niet krenken, laat mij thee en koffie schenken, daarbij krijgt u ook een koekje.
Ja ik zweer oprecht meneer, u doet ons eer met uw bezoekje.

Lesbina: Ach mijn waarde heer, wilt u soms iets lekkers?

Masticco: Oh, daar gaat ze weer!

Lindoro: Heeft u snacks van Beckers?
Sinds mijn zeventiende maagzweer mocht ik zoiets helemaal niet meer,
Alleen maar gemberthee en droge crackers.
't Wordt tijd dat ik onverzadigd vet verteer! Ja ik zondig, voor één keer!

Lindoro en Masticco af

Frisellino: Ik sta gewoon te trillen! Zij schudde met haar billen. Zou zij iets met hem willen?
Oh nee, misschien is binnenkort mijn toekomstbeeld wel ingestort en is mijn droom aan gort.

naar Lesbina:

Zeg, jij wou toch mee op vakantie? Natuurlijk gaf je geen garantie,
en was het na iets van vijftien bier...
Ook heb je zonder vragen mijn overhemd gedragen,
Drie kwartier...
Oh, dit bracht me in extase, onze relatie leek, zonder het op te blazen,
Zowaar beland in een nieuwe fase!
Was dit alleen maar schijn, en rest mij nu slechts bittere pijn?

Lesbina: Ach mijn arme, lieve jongen. Heb je't soms verdrongen?
Je weet dondersgoed: je bent op dit moment mijn eerste keus,
Maar deze dame is, zonder zich voor iets te schamen,
Heel autonoom en ook nog poly amoreus.
Dus stop met onzin uit te kramen. Voor mij is het woordje "samen"
Niet exclusief, maar collectief, vol van gerief en genereus.

Soms ben ik aan het fantaseren, da'k ooit eens zal verkeren
In hele hoge sferen, met hele hoge heren.
Dat lijkt me niet verkeerd!

Vele keren ga ik dan uit dineren, of koop ik dure kleren,
Of laat mij fijn chaufferen, totdat de bank hun kaart blokkeert,
Dan ben ik hem meteen gesmeerd.

Eurilda ziet alles geringschattend aan

Eurilda: Goh, kijk ze paraderen, die blijde hoge heren, vakkundig manouvreren,
Op weg naar't patriarchaat. En ook die Lesbina is idolaat.
Maar het maakt me nog veel kwader, dat die ijdele dorpsverrader
niemand minder is dan mijn vader!
Nou, ik wil zweren: ik blijf ageren, 'k zal hem trotseren, die brute potentaat.
Tot conformeren ben ik niet in staat.

Ik erger me wild, want hij weigert al tijden zijn afval te scheiden,
Ja, dat fossiel is oud. 't Is ideologisch onlogisch en fout.
Doch waar ik helaas nog het meeste van griezelt: hij rijdt nog op diesel en stookt nog op hout,
"Dat voelt zo vertrouwd"
Ik heb hem gezegd: "Dat is slecht voor het regenwoud!". Maar dat laat hem koud.

Heb het altijd gevonden, het is niet te doorgronden,
Maar ik voel me niet verbonden, ik ben anders als persoon.
Misschien ben ik wel verwisseld, moest mijn moeder mij verkopen,
Is er kinderroof bedisseld, ben ik als baby weggelopen
Uit dat arme Oost-Europa. Zoiets is niet ongewoon, zag ik op mijn telefoon.
Het klinkt bezopen, maar heel misschien ben ik zelfs een kloon.
Dan ben ik wel ethisch, en heel ascetisch, maar ook synthetisch.
Nou ja, ik sta er in elk geval voor open mij om te dopen,
Ja, met mijn vader loop ik niet synchroon. Want:

Hij produceert stevast racistische klanken, gebruikt het woord "blanke",
en houdt van Zwarte Piet! Hij is koloniaal, kent totaal geen limiet.
Die witte cisgender hetero blijkt steeds weer doof voor de kloof op maatschappelijk gebied,
Dat doet mij verdriet. Hij brengt mijn perfecte projecten met één foute tweet volledig in diskrediet.

Lesbina, Frisellino, Masticco zijn vol enthousiasme over Lindoro. Uiteraard heeft Eurilda haar bedenkingen

Lesbina, Frisellino, Masticco, Eurilda: Oh, wat maakt die man ons toch vreselijk nieuwsgierig!
Hij loopt elegant en haast zwierig, zijn moeilijke woorden zijn chic en charmant!
Hij lijkt ons plezierig, en niet armetierig, niet zuinig of gierig.
Hij komt naar het Noorden, gekleed in strak, blauw zakenpak, met vers gesteven boorden.
De dorpsmiddenstand is voorgoed uit de brand!

Lindoro: Hoor! Ik heb voor dit genootschap
Een hele blijde boodschap!

Masticco: Oh hemel, mijn strijdplan valt tragisch in duigen! Ach, dit is de doodklap,
Hij is geen miljonair, maar een Jehova's Getuige!

Lesbina, Frisellino, Masticco, Eurilda: Oh nee, wat een kater, wij sloegen een flater, Bill Gates
blijkt een pater!
Een pijnlijk moment.
Ons aller eis, is het paradijs, voor nu, niet voor later.

Maar nee, deze krent geeft ons vast geen cent!

Lindoro: Als u mij uw aandacht gunt, dan tackle ik dit verwonderpunt.
Mijn hooggeprezen opperwezen is welgesteld, mijn god is geld.
Doe mijn werk en doe mijn ding in kabbeljouw en kibbeling.
Heren, dames: ik spreek namens de grootste visgigant van 't hele land.
Dus spits uw oor, dan pak ik door.

Op een mooie dag in juni, werd de Vis- en Schaaldier Unie
Door een visionaire industriebaron,
Met een zalmkroket vol overtuiging in de markt gezet.
Maar hij had een compagnon, die zijn bloed wel drinken kon.

Op een ochtend, toen een fusie tragisch strandde,
Is mijn baas met blote handen en een koord, door zijn concullega vermoord!

Lesbina, Eurilda, Frisellino, Masticco: Ach meneer, het is een schande, met blote handen,
ongehoord!
Die compagnon was werkelijk gestoord!
Gaat u voort, wij zijn gebrand op ieder volgend woord!

Lindoro: Maar er bleek een jonge dochter in zijn testament vermeld /
Lesbina, Eurilda, Frisellino, Masticco: Nee, niet best wat u vertelt!
Lindoro: Zij had recht op al het geld.
Lesbina, Eurilda, Frisellino, Masticco: Nee! Godmiljaar, het is niet waar, mijn beste vrind!
Die barbaar was zonneklaar door geld verblind,
En een gevaar voor 't arme kind!

Lindoro: Om het kindje in leven te houden, liet ik hier op de markt haar wiegje staan.
Maar de moordenaar werd laatst zwaar verkouden, en nu is het met hem gedaan.
Tijd voor 't kind naar huis te gaan!

Lesbina, Eurilda, Frisellino, Masticco: Wij zijn stil, met stomheid geslagen,
En geen woorden brengen wij uit.
Ondanks al onze prangende vragen wat alles beduidt,
Malen wij toch geen enkel geluid!
Ja, de stilte is niet te verdragen, ik hou het niet meer uit!
Maar goed, toch hoor je geen fluit, want wij brengen echt geen woord meer uit!

De dorpsgenoten laten de situatie even tot zich doordringen

Frisellino: Ik mankeer vast iets aan m'n oren,
Masticco: Ik heb alwéér last, ik zit te zweten,
Frisellino: Moet zo'n oorarts op gaan sporen...
Masticco: Moet m'n bloeddruk even meten...
Lesbina: Iemand maakt hier...
Eurilda: Straks furore
Lesbina, Eurilda: Iemand gaat het weldra voor de wind.
Frisellino: Ja, iemand gaat hier...
Masticco: Veel euro's scoren
Lesbina, Eurilda: O wie is dat uitverkoren, hooggeboren, op te sporen zondagskind?

Masticco: Ik weet nu al hoe zij zal heten, wist haar naam al van tevoren

Frisellino: Ik heb net met haar ontbeten, met haar scheermes mijn baard geschoren!
Frisellino: O Lesbien, ik heb het stiekem altijd al ergens geweten/
Mastricco: O Eurilda, ik heb het altijd al ergens geweten
Frisellino, Mastricco: Jij was tussen ons, proleten, meer een dame. Het hele dorp zal samen, fideel, beamen:
Jij bent onbetwist die voorname erfgename.
Ja, de strijd is bij voorbaat al beslist!
Dus snel met die toerist naar de wilsonbekwame, locale erfrechtsspecialist.

Eurilda: Oh, wat kijkt dat mens bescheten
Lesbina: Oh, ik stoor me als de neten!
Eurilda, Lesbina: Die dame kan enkel liegen en bedriegen.
Ik sta versted van wat zij steeds rondvertelt,
Ja, dat meisje ziet ze vliegen, met dat koppie is het slecht gesteld.
Lesbina: Die meid denkt zeker wel dat ze een kans maakt
Eurilda: Kijk naar die lellebel, hoe ze in trance raakt, van al dat geld.

Eurilda, Lesbina: Ach simpel vrouwtje, jij maakt een foutje,
Jij denkt te innen, bent niet bij zinnen, niet bij je hoofd.
Eurilda: Ja, ga maar vast pinnen!
Lesbina: Jij loopt niet binnen, maar loopt een blauwtje.
Eurilda, Lesbina: Kunt niks verzinnen wat wordt geloofd.

Mastricco: Dit smeulend vuurtje...
Frisellino: Dit ouvertuurtje
Leidt onherroepelijk, na wat gescheld...
Mastricco: Tot een kwetsuurtje,
Frisellino: Tot een fractuurtje,
Mastricco, Frisellino: Tot een dik uurtje van dierlijk geweld
Eurilda, Lesbina: Weet jij wel wat jij daar zomaar vertelt?!
Mastricco, Frisellino: O help!
Eurilda, Lesbina: Ik zal niet toestaan dat zo een garnaal...
Mastricco, Frisellino: Stil allemaal!
Eurilda, Lesbina: Zich gaat verrijken met dit kapitaal!
Mastricco, Frisellino: Hopelijk gaat de transactie giraal.
Eurilda, Lesbina, Mastricco, Frisellino: 't Is een treurig verhaal, niemand in 't dorpje blijft hierin neutraal.
Voor de saamhorigheid is dit geheid fataal.

Mastricco, Frisellino: Nee, er valt hier niet veel te juichen,
Geen van twee zal het hoofd gaan buigen.
Eurilda: Jij bent een slinks tirannetje!
Lesbina: Wil jij misschien een lel?
Mastricco, Frisellino: Ik ben een pienter mannetje, daarvan zal heel het dorp getuigen.
Als ik niet snel ingrijp wordt dit een heel onaangenaam duel!
Ik smeed een listig plannetje, waar je een puntje aan kan zuigen!
Dat zal alle partijen geweldloos overtuigen.

Eurilda: Zij mag de strijd niet winnen...
Lesbina: Want wij zijn geen vriendinnen,
Eurilda, Lesbina: Ja, zij is mijn rivaal, en ook nog hondsbrutaal.
Eurilda: Ik mag hier...
Lesbina: Niet verliezen.

Eurilda: Hij mag niet...
Lesbina: Voor haar kiezen
Eurilda, Lesbina: Want anders ga ik smijten met grootmoeders serviezen.
Mastricco, Frisellino: Zeg doe toch eens normaal!
Eurilda: Ik moet haar...
Lesbina: Ruïneren!
Eurilda: Decimeren!
Lesbina: Liquideren!

Eurilda, Lesbina, Mastricco, Frisellino: De vijandschap is groot, wij verkondigen Code Rood,
Met een kans op ernstig letsel of de dood.
Oh help, de boot is aan, laat al uw afwas staan, en het luchtalarm maar gaan,
Weldra komt de Apocalyps!
Houd op met al uw werk, luid de klokken van de kerk,
Want er volgt fysieke strijd, hier zit een jonge meid
Straks treurig in het gips!

Akte 2

Tijdens de ouverture voor de tweede akte zijn Frisellino en Lesbina beiden, zonder het van elkaar te weten, en elk op een andere plek, druk in de weer met naald en draad en wat kinderkleertjes. Frisellino neemt de kleertjes onder zijn arm en gaat op weg naar Lindoro.

Frisellino: Ik wil u niet storen, maar dit moet u horen!
Heeft u een seconde, de erfgename is net gevonden!
Zij is onomwonden, van al deze vrouwen, het meest te vertrouwen, zowaar ik hier sta.
Soms is zij een viswijf, zo vinnig dat ik bijna een misdaad bega.
Dat is niet vermakelijk, soms denkt zij berekenend, doelmatig en zakelijk,
Maar het is veelbetekenend, want dat komt gewis door het DNA
Van haar pa.
Zij is het, ik wist het, mijn lieve Lesbina, zij is het ja, ja, kom zeg mij maar na: zij is het ja, ja!

U kunt de vlag al hijsen, ik kan wat ik verklaarde wel degelijk bewijzen,
En u, mijn eerwaarde, zult springen en zingen
Van hiep hiep hoera, het dossier kan in de la.
Mijn meisje is een weesje, dus na uw welkomstfeestje,
Zocht ik heel gedreven naar spullen uit haar leven.
Ach ja, mijn Lesbina vond het maar kolder, maar toch zocht ik op zolder,
En vond naast een folder, en een flesje Spa:
Dit rompertje! Een dompertje voor onze Eurilda, kijk dit maar eens na.
Zie wat hier staat geschreven, diep in de stof verweven, ziet u die kralen, die initialen
Van Vis- en Schaaldier Unie? Wellicht herkent u die?
Dus wat betreft dat cheque-je, hoor ik daar soms een ja?
Nou, 't was een fijn gesprekje, doch nu is het basta,
't Wordt tijd dat ik ga, maar kom uw afspraak na!

Lindoro verzamelt iedereen op het dorpsplein

Lindoro: Ja, onze eindbaas, dat was een mooi mens. Voor het bedrijf had hij één laatste wens.
't Gaat om het zoontje van de concurrent. Da's een brutaaltje, een heerlijke vent.
En zijn kapitaaltje, dat is ongekend.

Opdat ons marktaandeel uit wordt gebouwd, is het geboden dat zij met hem trouwt.

Dat is win-win, en moet worden erkend, 't is iets dat vaststaat in het testament.
Dus als zij dit afslaat dan krijgt zij geen cent.

Eurilda, Lesbina, Mastricco, Frisellino: Sorry het klinkt misschien heel bijdehand,
Maar uw suggestie lijkt ons wat riskant.

't Is een opwindende, doch wettelijk bindende, bovenmodale blind date
En dan? Wie weet?

Wat als zijn adem stinkt, hij elke avond drinkt,

Wat als hij windjes laat, of kleine kindjes slaat, of strijdt voor het Kalifaat?

Dan is het te laat, ja voorgoed te laat...

Lesbina blijft alleen achter

Lesbina: Ja, wat nou? Ik heb zoveel vragen...

Wat een dilemma voor een vrije vrouw.

Blijf ik klagen, of zeg ik ciao?

Moet ik het wagen? Zal ik slagen? Of kom ik straks juist in het nauw?

Neemt een besluit

Ik ga fuseren! Geld incasseren!

Maar wil hij proberen heimelijk mijn leven te dicteren,

Stel, deze mysterieuze man blijkt een huistiran,

Tja, wat dan? Tja, wat dan?

Ik zal hem negeren, dat zal hem leren!

En heeft dat kereltje soms geen fatsoen, wil hij een zoen?

Wat te doen? Wat te doen?

Dan zal ik zweren hem te castreren.

Die jongeheer kan na één trap van mijn schoen met pensioen.

Lesbina gaat met babykleertjes op weg naar Lindoro, Eurilda probeert haar tegen te houden. Ze denken het slechtste van elkaar.

Lesbina, Eurilda: Oh wat zit jij je weer uit te sloven. Jij denkt die kerel vast te beroven, stuk verdriet!

Nou, ik kan je iets beloven: dat lukt je niet.

Eurilda: Het is niet te geloven, je bent een charlatan en een parasiet. Een erotisch rampgebied.

Lesbina: Nou, deze griet gaat zich verloveren, en jij dus niet. Dat kan ik beloven.

Ik ben hier de favoriet. Nu ben ik nog failliet, straks heb ik weer krediet.

Lindoro: Kreeg net visite, zit na te genieten, ja die Frisellino is pienter en primo, een vent van niveau.

Een slap beginnetje werd een win-winnetje, goh dat is aangenaam, zit in de flow.

Ja, zijn vriendinnetje wordt ons bazinnetje, zij is de erfgenaam, just so you know.

Ach ik ben aangedaan, dit wordt een go!

Lesbina, Eurilda: Kunt u misschien uw verhaal even pauzeren?

Want deze trien zit flink te frauderen, zij zet u te kijk.

Zij wil potverteren, dat zie je gelijk.

Eurilda: Ach, ik wil u niet choqueren, maar die lieve Lesbina is in de praktijk

De Sywert van Lienden van onze wijk.

Lesbina: Niet te verstaan. Kan jij wat beter articuleren?

naar Lindoro

Zij haalt mij altijd door het slijk.
Maar Frisellino had gelijk.
Kijk die letters op mijn oude kleren! Daarmee is hun herkomst te traceren.
Dus begin maar met gireren. Nu ga ik flaneren.
Want straks ben ik echt schandalig rijk!
Nou, tot ziens dan maar, tot kijk, tot ziens meneer, tot kijk.

Lindoro: Wow, deze lady is listig en shady,
Mijn baas had geen tweeling, daarin zat geen speling, een stinkende zaak!
Met droge ogen heeft men mij belogen, dat tuig zat te pogen mij weloverwogen
doortrapt te beroven, da's niet in de haak.
Die kans is vervlogen, want ik heb voor 't vermogen
Een stevig examen, een test in de maak.
En wie niet slaagt krijgt een knal voor zijn kaak, ja dat is mijn wraak!

Lindoro af, Mastricco doet een bekentenis aan Eurilda

Mastricco: Kindje, luister naar mijn woorden. Wacht ik fluister het in je oren.
't Is een magisch mooi verhaal, maar ook tragisch allemaal.
Je moet je wel beheersen kind, ook als je 't niet eerlijk vindt.
Hou je kalm, maak geen kabaal. Weet, voor mij blijf jij speciaal.
Ik wil jou niet verder kwellen, dus luister, ik ga vertellen.

Ik was op een ochtend door 't dorp aan het lopen om dobbers te kopen,
Toen kwam ik vermoeid op het dorpspleintje aan.
Volkomen verlaten zag ik daar een wiegje staan, jemig, er zaten zelfs allemaal vliegjes aan,
In alle staten bleef ik stokstijf staan.
Het wiegje stond open, toen ben ik er voorzichtig, omzichtig en schichtig naartoe geslopen.
En kijk wat ik vind! Een levend en bevend, verlaten meisjeskind!
Je keek me aan, mijn hart sprong dadelijk open. Het lot was ons beiden gunstig gezind.

Je hebt, mag ik hopen, het nu wel gesnopen.
Ja jongedame, jij bent een rijke erfgename!
Werkelijk, zowaar ik hier sta! Hoera!
Kijk, in jouw trappelzak, nou ja, 't was meer een bakerpak,
Daar stond, in het tenue: V S U!

Ach mijn kindje, wees gelukkig, en gedraag je niet zo nukvig.
Vertrouw op wat ik zeg en hou je rug maar recht.
Ik weet hoe populair je bent, hier veel leuke mensen kent.
'Tuurlijk ben je aan het dorp gehecht, maar je toekomst, die is hier slecht.
Mijn meisje, wees dus moedig, gedraag je maar koelbloedig.

Ja ga hem fêteren en ga hem charmeren,
En vergeet ook vooral niet met stroop te gaan smeren, daar is hij op gesteld.
Verzin een slim plan om vertrouwen te kweken, en gaat hij onspannen, als hij zo te spreken
Als was in je handen is, ja, als hij smelt,
Dan moet je 't riskeren, dan geef je hem voorzichtig, zonder hem te schofferen
die stokoude kinderkleren.

Dan staat hij versted! Ja dat kan ik zweren, dan vindt hij je een held,
Dan kunnen over enkele weken akelig veel centjes geteld!

Eurilda naar Mastricco:

Eurilda: Nou pa, dat klinkt werkelijk bijzonder interessant.
Opwindend, opmerkelijk, toch is hier daadwerkelijk iets wonderlijks aan de hand.
't Is geinig, maar vandaag kreeg die vent al twee keertjes dezelfde soort kleertjes.
Is dat niet een weinig ongewoon lieve vader? Verklaar je eens nader?

Woedend

Het is godgeklaagd, op een ochtend besluit je je enige kindje, je dochter, je spruitje,
Als postorderbruidje heel vriendelijk en elegant
Te verkopen aan een onbekende klant!
Je bent asociaal, ja dit voelt helemaal déjà vu, déjà vu, déjà vu, déjà vu.
Je belazert de kluit voor een enkele duit, schei toch uit.

Ja altijd hoor ik weer hetzelfde verhaal, dat loedje staat werkelijk non-stop op herhaal.
't Is net als een plaat die blijft steken, blijft steken, blijft steken, blijft steken,
'k Hoor steeds weer hetzelfde geluid, nou, je hebt het verbruid, echt verbruid!
Het is maar te hopen dat je het ooit in je oren zal knopen
Dat ik hier mijn ziel nooit voor zal verkopen, die kans is nihil. Dus pa, sorry, no deal.
Ik blijf te allen tijde me aan mijn opdracht wijden de mens te bevrijden,
Vanaf mijn mobiel en op mijn Tik Tokprofiel.

Ik weet heel goed wat er speelt. Ik voer mijn strijd tegen de dominantie van staat en instantie.
Daarbij zie je bij mij geen spoor van arrogantie,
Want de buitenkant scheelt. Mandela en Gandhi die toonden substantie.
Die twee demonstreerden zelfs op hun vakantie.
Ze bleven, om nare kritiek te vermijden, hun leven lang erg sympathiek en bescheiden,
En voor het noodzakelijke beeld altijd arm en misdeeld.

Ik doe dus niet mee aan jouw sluwe list, want een vermogen is best leuk en aardig,
Maar als idealist is dat beroepsmatig heel ongeloofwaardig.
Dus luister meneertje, ik zeg 't maar één keertje, één keertje, één keertje, één keertje,
Het is onbetwist: je hebt je vergist. En daarom word je nu stevig gedist,
En wordt je profiel vanaf morgen gewist.
Ik vind het echt balen, maar ik blijf het herhalen, herhalen, herhalen, herhalen,
Ja, ik ben beslist geen kapitalist!

Lindoro roept het dorp bijeen voor de test

Lindoro: Van harte welkom mijne dames, mijne heren.
Fijn dat u, in dit kort bestek, even aanhaakt in dit gesprek.
Ik ben ontsteld, en da's niet zo gek.
Want die vintage kinderkleren zijn opeens enorm in trek.
Wij koersen af op een echec. Die conclusie kan ik baseren
Op 't verdachte aantal keren, dat men wou proberen
Mij een zelf geknutseld pakje aan te smeren.
Ik dacht eerst, bekijk het maar zeg, ik vertrek!
Maar na korte tijd begon ik te kalmeren, toen stond ik weer in mijn kracht, en dacht: verrek!

Laat ik de boel finaliseren, ik doe gewoon een simpele check.

Lindoro zet twee potjes op tafel voor Lesbina en Eurilda

Mijn oude baas wou het kindje heel graag vormen
Naar zijn selectieve waarden en normen.
Wou haar zakelijk instinctje wekken, en bij zijn zalig bedrijf betrekken.

De dames maken de potjes open. Lindoro staat met zijn rug naar hun toe en ziet niets.

Dus hij voerde haar verrukt zijn succesvolle key product.
Eerst wat likken...daarna slikken...en toen liep alles uit hand.
Zij bleek VSU-intolerant.
Maar al haar allergiesymptomen verliepen heel voorspelbaar, in een vast sjabloon!
Fascinerend, echt buitengewoon! Ja zij volgen in principe steeds hetzelfde patroon.

Eurilda vertoont op de achtergrond alle symptomen die Lindoro beschrijft

Zij gaat eerst heen en weer staan zwiepen, dan begint ze penetrant te piepen,
Daarna wordt ze meer een eng hysterisch type, en gaat brabbelen op luide toon.
Dan gaat zij sportief op een stoel staan, en kijkt vaderlief vol gevoel aan,
Wil hem agressief, hard op zijn smoel slaan, dan heft die hartedief een luid gejoel aan.
Dan werpt zij zich waar zij zojuist stond, heel dramatisch op de grond.
Dus vooruit, laat ons dynamisch voor ons doel gaan,
Doe de test terstond, komaan, dan breien we dit zaakje even rond.

*Lindoro draait zich om en realiseert zich dat Eurilda het kind in kwestie is.
De goegemeente is in alle staten.*

Mastricco, Frisellino, Lindoro: Na een tijd vergeefs proberen is de zoektocht nu voorbij!
Lindoro: Tijd voor drank, en voor hapjes!
Eurilda: Liever niet, ben best wel slapjes...
Lesbina: Wat zijn dit voor een grapjes?!
Mastricco, Frisellino, Lindoro: Onze meid zal infiltreren in de luxe maatschappij,
Ja, wij heren willen zweren: wij zijn trots en erg blij!

Eurilda, Lesbina: Pardon, dit is een misverstand. Ik zie het van een andere kant.
Kan ik u echt niet paaien om mijn/haar selectie terug te draaien?
Ja, volgens mij is ben ik/is zij helaas voor dit karwei niet onderlegd,
En goed gezegd geen bruikbare partij.

Lindoro: Hoe kom je daar nu bij? Jij vertoont alle symptomen, je hebt je vaders chromosomen,
Kindje maak niet zo'n stampij.

Mastricco, Frisellino: Haar tijd is nu gekomen, voortaan leeft ze frank en vrij
Lindoro: Ik laat mijn tranen stromen, joechei, joechei!
Mastricco, Frisellino: Ja, ons geluk...
Lindoro: Kan niet meer stuk,
Mastricco, Frisellino: Want zij zal op gaan stomen naar de wereldheerschappij.

Eurilda gaat ergens in haar eentje zitten

Eurilda: Ach, ik voel me zo verloren, mijn geloof is aan gruzelementen.

Ongewild ben ik uitverkoren, rijk op het financiële vlak.
Ik zat me altijd in te prenten, dat het mij aan niets ontbrak.
Ja, aan spullen, status en centen had ik tot nu toe ronduit lak.
Maar sinds Lindoro de boel kwam verstoren, ervaar ik momenten
Dat ik naar een beter leven snak.
Is dat redelijk of ben ik eigenlijk gewoon heel zwak?

Wil ik illusie of toch het reële, wil ik ver weg, of toch vlakbij?
Wil ik villa's en kastelen, of wil ik een hutje op de hei?
Ach ik twijfel, en ik weifel, eigenlijk wil ik allebei...

Wacht, dat kan ik toch proberen, ja, een uitweg is nabij!
Ik zal deugdzaam mijn bezieling en mijn begeren combineren,
Dan pas ben ik eerlijk en eindelijk vrij.
Ik zal het geld verantwoord beheren, en uit gaan keren. En investeren in de maatschappij.
Ik zet het meeste opzij, maar wat overblijft is voor mij!

De zangers verzamelen zich, schijnbaar voor de finale

Tutti, *naar publiek*: Mensen, u heeft vast veel scholing gekregen,
En u was vast het slimst im de klas. Nou, deze zegen kwam goed van pas.
Want daarom was u waarschijnlijk, door slim af te wegen, al halverwege flink in uw sas.
U wist terdege, had meegekregen, dat die Eurilda, die zelf niet wilde, de erfgenaam was.

Daarom wilt u nu naar huis, 't is laat voor de kleintjes...
Helaas, u bent abuis, dit is geen kantoor. Ook na vijven gaan wij ervoor.
En het verhaal zit vol losse eindjes, u zit totaal moet op het goede spoor.
Wij zingen fijntjes, en mooi in koor: wij gaan lekker door,
Ondanks de pijntjes van de tenor.

Frisellino zondert zich af

Frisellino: Mijn Lesbina is verdrietig, want zij voelt zich vreselijk nietig.
Het is verdwenen, haar elan. Ik schrik ervan.
Ik zie haar treuren. Is zij misschien wat op te beuren
Met een uitgekookt, subtiel, spitsvondig plan?

Ja, verdomme, ik ga me vermommen! Mij grimeren, mijn haar blonderen.
Ik speel een imposante rol: als een geldmagnaat, gekleed in goudbrokaat
Breng ik haar lieve hoofd op hol. Met een stoer verhaal, en wat alcohol.

Maar uiteindelijk wordt dit allicht pijnlijk. Dus eerst acteren, en 'm daarna smeren.
Doch ik beloof mijn hartedief een wekelijkse liefdesbrief!
Met een grap en een bon mot van hoog niveau, dan ben ik echt mijn eigen Cyrano.

Frisellino vermomt zich. Tegen Lesbina:

Frisellino: Ach mevrouw, ik wil u graag iets bekennen, ook al valt het mij zeker niet licht,
Maar 't is liefde op het eerste gezicht.

Lesbina: Tja, men moet zijn gevoelens erkennen, da's een mens aan zichzelf verplicht.
Maar voor u blijft mijn deur stevig dicht.

Frisellino: Word niet boos mevrouw, trap alstublieft geen scene,
Ik snap uw diepe gêne, maar heb een ter zake doend bericht:
Ik ben een economisch zwaargewicht.

Lesbina: Nou, daar kan ik best makkelijk aan wennen. Heel attent dat u dat aandachtspunt belicht.
Doch voordat ik hier een gezinnetje sticht, heb ik u graag een paar maandjes op zicht.
En uw naam is?
Frisellino: Ik heet Koen ter Haar
Lesbina: Uw salaris?
Frisellino: Tien miljoen per jaar.
Lesbina: Nou, we kunnen de bruiloft vast gaan plannen, ik ben gezwicht.
Frisellino: Één probleempje kan ik niet ontkennen: mijn bedrijf staat in Maastricht.
Dus excuus als ik weer weg moet rennen, het is mijn plicht.
Maar ik zend u elke week een amoreus gedicht.

Lesbina: Ik wil wel dat het op rijm is...
Frisellino: Rijmen is mijn specialisme.
Lesbina: En het schema een kwatrijn is...
Frisellino: In de stijl van't symbolisme.
Lesbina: Net geschreven...
Frisellino: Da's mijn streven...
Lesbina: Met een veertje...
Frisellino: Ieder keertje
Lesbina: En de letters...
Frisellino: Zonder spetters
Lesbina, Frisellino: Heel verfijnd gekalligrafeerd,
En 't papier geparfumeerd.
Frisellino: Nu, dit kan ik oprecht beloven.
Lesbina: Ik geloof u wel op uw ogen

Lesbina, Frisellino: Na een maandje waarin braaf is gecorrespondeerd,
Kan een datum genoteerd.
Frisellino: Dan krijgt elke relatie...
Lesbina: Een unieke invitatie...
Frisellino: Tot de middag van ons leven...
Lesbina: Elegant en handgeschreven.

Lesbina, Frisellino: Wij zingen en springen nu ongegeneerd.
Wij zijn bevrijd en de liefde regeert.
Ja, een mooie trouwerij is wat ons hart begeert.
Lesbina: Weldra zetten wij een kruisje...
Frisellino: Samen op't gemeentehuisje.
Lesbina: Ter voorkoming van deceptie...
Frisellino: Volgt er daarna een receptie...
Lesbina, Frisellino: Waar een glaasje wordt geheven, en stevig wordt verteerd,
Maar ook niet overdreven, begrijp ons niet verkeerd,
Want wie 't kleine niet eert, is het grote niet weerd.

Lesbina verandert plotseling van houding

Lesbina: Ach, lieve Frisellino, dat was een kostelijk grapje,
Maar vanaf het andantino hield je mij al niet meer voor het lapje.
Niet lang geleden gaf ik jou, dat snap je, voor zo'n theaterstuk meteen een klapje.
Maar sinds kort ben ik, stapje voor stapje,
wel in gaan zien, dat ik misschien, uit ademnood, mijn hart afsloot.
Maar daar ben ik van bevrijd, die mentaliteit ben ik sinds kort echt kwijt.
Jij hebt mij altijd, onvervaard, de liefde verklaard,

En nooit heb je mij laten vallen, ondanks dat ik in veel gevallen, de boel liep te verknallen.
Ook liep je niet te brallen, als al die andere ballen.
Ik heb m'n oog steeds laten vallen op een prins op 't witte paard.
Vermogend, niet jaloers, en overal sterk behaard.
Maar jij bent fijnbesnaard, en vaart een vaste koers. Dat is me toch meer waard.

Frisellino doet zijn vermomming af

Frisellino: Heb jij je gegeven? Of is 't maar voor even?
Lesbina: Ik blijf heel mijn leven bij jou, aan je zij. De strijd is voorbij.
Tutti: Hij/ik bleef altijd hopen, in weer en in wind heeft hij/heb ik haar bemind.
Ons/hun hart staat nu open, het streven begint,
Om samen te lopen, totdat ons/hun leven zijn einde vindt.

De zangers richten zich naar het publiek voor de finale.

Tutti: Let op, hier volgt belangrijke informatie: wij beëindigen de presentatie.
Bedankt voor uw concentratie, en voor uw staande ovatie.
Denkt iemand heel brutaal: ik vond de plot wel erg banaal;
U krijgt voor 't eindsignaal nog een terugblik op het verhaal.

Eurilda, Lindoro: Ik/Zij zocht nooit naar een duur bestaan, ik/zij vond rijkdom heel vulgair.
Maar, kijk eens aan: het leven is niet fair, ik/zij werd een miljonair.
Mastricco: Ondanks dat blijft zij heel strijdzaam en heel humanitair.

Eurilda/Lindoro: Mijn/Haar lot is te benijden, comfort is niet zo'n straf.
Lesbina: Toch ben ik van ons beiden, wel net iets beter af.

Tutti: Na twee uur zinloos kwaken, gaan wij dit schouwspel staken, wij zitten aan het end.
U kunt weer gaan ontwaken, verheugd een zucht gaan slaken, maar blijf nog een moment,
De moraal is ongekend:

Je kan geen plannen maken, in liefde of in zaken,
Ja, jij wordt nooit content, als jij jezelf niet kent,
Dat is niet efficiënt, is niet intelligent,
Dan ben je je eigen concurrent.